

Kraszewskiego Józefa Ignacego

Dzielnice: Wesoła

Osiedla:

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Józef Ignacy Kraszewski (1812-1887) - prozaik, publicysta, krytyk literacki, autor z największą liczbą wydanych książek w dziejach literatury polskiej (ponad 200). Był rodowitym warszawiakiem, przyszedł na świat w domu przy ul. Aleksandria, stojącym w miejscu dzisiejszego Szpitala Dziecięcego przy ul. Kopernika. Wychowywał się w Romanowie na Podlasiu, studia literackie na Uniwersytecie Wileńskim przerwał areszt za udział w tajnym związku młodzieżowym. Swoje pierwsze utwory literackie ogłosił w humorystycznym tygodniku "Bałamut" wydawanym w Petersburgu jednak w języku polskim. Po opuszczeniu Wilna przez ponad piętnaście lat był gospodarzem majątków Omelno, Gródek a później Hubin nieopodal Łucka. Zrażony niepowodzeniami gospodarskimi zamieszkał w Żytomierzu (pracował tam jako kurator szkolny) a w 1859 roku przy ul. Mokotowskiej 48 w Warszawie. Był tu redaktorem "Gazet Codziennej", przemianowanej następnie na "Gazetę Polską". W swym dorobku miał już wówczas kilkadziesiąt tomów prozy obyczajowo-społecznej, m.in. powieści "Ulana", "Chata za wsią", "Latarnia czarnoksiężska" czy "Interesa familijne". Tuż po wybuchu powstania styczniowego, jawnie krytykując taką formę walki (powiązany był ze stronnictwem "Białych") zmuszony został do emigracji. Początkowo zamieszkał w Dreźnie, później przez Lwów udał się do Krakowa. W pracy literackiej główny nacisk położył na publicystkę polityczną, ogłosił też takie powieści o tematyce powstańczej, jak "Dziecię Starego Miasta" czy też "para czerwona". Jego kolejne przedsięwzięcia finansowe nie przynosiły zamierzonych zysków, od 1871 roku całkowicie więc poświęcił się pisarstwu. Tworzył głównie powieści historyczne ("Hrabina Cosel", "Warszawa w roku 1794" czy "Macocho"), w 1876 roku rozpoczął publikację cyklu powieści historycznych złożonego z 29 utworów w 79 tomach, w którym przedstawił dzieje Polski od czasów pradawnych ("Stara baśń") aż po "Saskie ostatki". W 1883 roku został aresztowany w Berlinie pod zarzutem działalności szpiegowskiej na rzecz Francji, i skazany na trzy i pół roku więzienia w twierdzy w Magdeburgu. Ze względu na zły stan zdrowia mury więzienne opuścił po półtora roku. Zmarł w Genewie.

Spoczywa:

Krypta Zasłużonych na Skałce w Krakowie.

Do 1954.05.20 był patronem dzisiejszej ul. Średniej zaś do 1979.01.01 ul. Kazimierza Odnowiciela.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy:
